

DIÁKKÖRI FÓRUM

ELŐKÉSZÜLETEK AZ OTDK-RA

Lapunk - jellegéből adódóan - igen nagy figyelmet szentel a diákkörök munkájának. Legutóbbi számunkban a tavalyi kari konferencia általános tapasztalatairól szoltunk. Ez alkalommal a történetész-szekció február 6-i üléséről kívánok beszámolni, amely az áprilisi, Debrecenben megrendezendő OTDK egyik legfontosabb előkészítő mozzanata volt.

Az ülés számos meglepetéssel szolgált. Kezdjük a kellemesebb oldallal! Mindenekelőtt a dolgozatok számának örvendetes növekedését szeretném kihangsúlyozni. Szám szerint 10 dolgozatot olvastak fel. Ezekon kívül még a tavalyi konferencia 4 díjnyertes dolgozata képviseli majd Debrecenben a szegedieket.

A témák tüzetesebb vizsgálata nélkül is kitűnik, hogy hallgatóink érdeklődéséhez inkább az ujkor áll közelebb. Ez azonban korántsem jelenti a hajdan sok sikert hozó középkor "elhanyagolt területté" válását. Eppen ellenkezőleg! Hiszen az elhangzott 10 dolgozat közül 4 középkori témát dolgozott fel. Ezek közül Bodonyi Ilona "A magyar-keleti-szláv nyelvi kapcsolatok új koncepciójáról" című, az ujkori dolgozatok közül pedig Körmeny Éva "Az aradi tizenhárom nézetei az 1848-49-es forradalom és szabadságharc döntő feladatairól" című munkáját szeretném a téma fontossága és minden elismerést megérdemlő kidolgozása miatt kiemelni. A témaválasztással kapcsolatban fontosnak tartom megjegyezni a dolgozatok egyik nagy érdemként, hogy szerzőik érdekes és egyéni kérdésfeltevésekkel, s ezideig kevésbé kutatott problémák boncolgatásával jelentkeztek. E kétségtelenül nagy előrelépés azonban nem jelenti azt, hogy minden a legnagyobb rendben folyt le és hogy nem voltak

kisebb-nagyobb hiányosságok, amik kiküszöbölésére a jövőben törekedni kellene.

Az ülés talán legfeltűnőbb jelensége a gyér hallgatói részvétel volt. Ezen belül még szembeötlőbb, hogy a hallgatóság zömét negyed-, illetve ötödévesek tették ki, az elsősök közül pedig mindössze egy hallgató jelent meg. Ennek oka egyrészt az, hogy a dolgozatok írói elsősorban felsőévesek, ezért jobbára évfolyamtársaik hallgatták meg a felolvasást. A másik okot pedig abban látom, hogy a diákkörnek sajnálatos módon mindaddig nem sikerült hallgatói bázisra szert tennie az alacsonyabb évesek körében.

Természetesen az említett tényezőkön kívül még más is hozzájárult ehhez a gyér részvételhez, így az, hogy az ülés szak időpontja sajnálatos módon egybeesett a KISZ-vezetők hagyományos félévkezdő továbbképzésével. Továbbá azt sem szabad elfelejtenünk, hogy február 6-a közel esett a vizsgaidőszak végéhez.

Visszatérve az ülés tapasztalataira, a következőket tartom még említésre méltónak: általános hiba volt - bár ennek kiküszöbölésére időközben történtek kísérletek - , hogy a felolvasások során gyakran túllépték az engedélyezett 20 percet. Az ülés egyik legfontosabb feladata éppen az lett volna, hogy hozzászoktassa a hallgatókat a szigorú formák betartásához. Általános hiányosság volt az is, hogy a szerzők a dolgozatok egészének bemutatására nem készültek fel gondosan, pedig egy tömör, tartalmas vázlat a hallgatóság által támasztott jogos igény, ami nagymértékben elősegítheti a bemutatandó részlet jobb megértését.

Végülis a szervezési és technikai problémáktól eltekintve a hallgatóság a marathoni ülés után fáradtan, de elégedetten távozott, mert magas színvonalú, tartalmas doldozatokat hallgatott. Reméljük, a siker Debrecenben sem marad el!

Petrovics István